

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 4C/376/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413211531  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413211531.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému J. občanovi Talianskej republiky, toho času na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou Y., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Kežmarok, za účasti vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 674,65 eur s prísl., takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 475,66 eur spolu s 9 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 15,99 eur za obdobie od 12. 1. 2011 do zaplatenia a zo sumy 459,66 eur za obdobie od 12. 12. 2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na náhrade trov konania 16,80 eur a na náhrade trov právneho zastúpenia 59,70 eur k rukám zástupcu žalobkyne SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

### odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 22. 11. 2013 domáhala na žalovanom zaplatenia 674,65 eur spolu s úrokmi z omeškania ročne vo výške 9,25 % zo sumy 199 eur za obdobie od 10. 11. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 15,99 eur za obdobie od 12. 1. 2011 do zaplatenia a vo výške 9 % zo sumy 459,66 eur za obdobie od 12. 12. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd vo veci rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela so žalovaným ako účastníkom zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č.610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom tejto zmluvy o pripojení bol záväzok poskytovateľa poskytovať žalovanému dohodnuté služby elektronickej komunikácie. Žalovaný sa v zmluve zaviazal služby odoberať a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku služieb a dodržiavať všetky zmluvné povinnosti vymedzené v zmluve o pripojení a vo všeobecných podmienkach.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s. od účinnosti zmluvy o pripojení žalovanému dohodnuté služby aj poskytovala. V súlade so zmluvou o pripojení a aktuálnym cenníkom za poskytnuté služby žalovanému vyčíslila cenu nasledovne: faktúrou č. 807000293415 splatnou 9. 11. 2011 znejúcou na sumu 199 eur,

faktúrou č. 808000713536 splatnou 11. 1. 2011 znejúcou na sumu 15,99 eur a faktúrou č. 808000713537 splatnou 11. 12. 2010 znejúcou na sumu 459,66 eur.

Žalovaný nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o pripojení a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatil. Tým porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení v spojení so všeobecnými podmienkami. Dlh žalovaného vyčíslil na 674,65 eur s tým, že v prípade, ak žalovaná suma je nižšia ako suma na vystavenej faktúre, žalovaný vykonal čiastočnú úhradu.

Nezaplatením faktúry v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka do omeškania. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplataenia aj úrokov z omeškania vo výške stanovenej § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, ako to špecifikoval v petite žaloby.

Aktívnu legitimáciu žalobkyne v konaní zástupca žalobkyne dôvodil poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 24. 6. 2013.

31. 1. 2014 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 4C 376/2013 - 27, ktorým uložil žalovanému povinnosti v súlade so žalobnou žiadosťou. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk tak, ako to predpokladá ust. § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa zistení súdu žalovaný, ktorý je štátnym občanom Talianska, mal povolenie k pobytu na území Slovenska na adrese U. od 30. 4. 2010 do 29. 4. 2015. Podľa oznámenia mesta ako aj šetrenia policajných orgánov na uvedenej adrese sa dlhodobo nezdržiava. Adresu súčasného pobytu žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť.

Preto uznesením zo 6. 8. 2015 č. k. 4C 376/2013 - 48 súd žalovanému podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil v záujme ochrany jeho práv v tomto konaní opatrovníka v osobe vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu Y. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. 8. 2015.

Zároveň uznesením z 9. 9. 2015 č. k. 4C 376/2013 - 50 súd podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz vydaný 31. 1. 2014 vo veci v celom rozsahu zrušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. 10. 2015.

V rámci prípravy pojednávania súd opatrovníčke žalovanému doručil žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi na vyjadrenie. Opatrovníčka žalovaného sa k žalobe nevyjadřila.

Podaním doručeným súdu 8. 9. 2014 vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962. Na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe zástupca tohto vedľajšieho účastníka nereagoval.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení“ súd zistil, že 23. 10. 2010 uzavrela obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, so žalovaným zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby v programe „PODĽA SEBA 7 3000 MINÚT“ a za tým účelom poskytnúť žalovanému SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX. (ďalej len zmluva o pripojení). Podľa zmluvy o pripojení neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických

komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len všeobecné podmienky) a Cenník služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len cenník).

Z listiny označenej ako „Dodatok k zmluve o pripojení“ z 23. 10. 2010 (ďalej len dodatok) súd zistil, že toho istého dňa spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, uzavrela so žalovaným zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala aktivovať žalovanému program služieb „Podľa seba 3“ a poskytnúť mu „Balíček 3000 minút“, ktorý bude mať žalovaný možnosť si aktivovať ako súčasť kombinácie balíčkov alebo ako doplnkovú službu či bonusový balíček. Žalovaný sa tieto programy zaviazal využívať po dobu 24 mesiacov.

Podľa bodu 4 dodatku : „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2. písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto Dodatku.“

Tabuľka č. 1 dodatku obsahuje údaj o zmluvnej pokute vo výške 199 eur.

Žalovaný v konaní neučinil sporným a vykonaným dokazovaním nebolo spochybnené, že žalovaný nezaplatil sumy, ktoré mu spoločnosť Slovak Telekom, a. s. vyfakturovala nasledovne:

- faktúrou č. 7010998730 vystavenou 22. 11. 2010 splatnou 11. 12. 2010 znejúcou na sumu 459,66 eur (služby za obdobie 22. 10. 2010 - 21. 10. 2010),
- faktúrou č. 7011931071 vystavenou 22. 12. 2010 splatnou 11. 1. 2011 znejúcou na sumu 15,99 eur (služby za obdobie od 22. 11. 2010 - 21. 12. 2010),
- faktúrou č. 7110761954 vyhotovenou 22. 10. 2011 splatnou 9. 11. 2011 znejúcou na sumu 199 eur (zmluvná pokuta).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 23. 10. 2010 (ďalej len zákon elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd vychádzajúc z obsahu žaloby a pripojených listinných dôkazov mal za to, že žalobkyňa si s poukazom na zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku žalobou uplatnila jednak nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, tzv. hovorné, a tiež nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení a právneho stavu prijal záver, že žalovaný 23. 10. 2010 uzavrel so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách, vrátane jej dodatku. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné podmienky a cenník.

Súd túto zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený touto zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 23. 10. 2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci vychádzajúc z listinných dôkazov v spise súd zastáva názor, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o pripojení vrátane dodatku nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by nasvedčovali záveru o nespotebiteľskom charaktere tejto zmluvy. Žalovaný je v zmluve označený ako „fyzická osoba - nepodnikateľ“. Súd tu len dodáva, že dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má vždy dodávateľ. Podľa výpisu z obchodného registra je tiež nesporné, že spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, pri uzatváraní zmluvy o pripojení konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, nárok na tzv. hovorné, súd prijal záver, že tento nárok má svoju oporu v zmluve o pripojení 23. 10. 2010. Žalovanému preto uložil povinnosť zaplatiť z tohto titulu sumu 475,65 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila žalobou, a ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise. Súd zastáva názor, že aktívna legitimácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, a žalobkyňou 24. 6. 2013.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyfakturovanej žalovanému faktúrou z 22. 10. 2011 vo výške 199 eur, súd žalobu v tejto časti považoval za nedôvodnú. Žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Žalobkyňa si nárok na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty uplatňuje s poukazom na zmluvné podmienky, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa neprijateľné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a pod.) v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

Žaloba v prejednávanej veci predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.3.2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi so strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárove zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednania o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa výšku pokuty. Žalovaný tak nemal reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednania o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemal možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jeho alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne príjme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednania o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý

obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku v prejednávanej veci plní hlavnú funkciu paušalizovanej náhrady škody za prípadné nevyužívanie sprístupnených programov po dobu viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívanie dojednaných služieb po túto dobu viazanosti. Dojednania pritom zaväzujú spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu dĺžku využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11, resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovaným je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností poskytovateľom nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co/136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednania v bode 4 dodatku: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2. písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 toho Dodatku“ bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejmé, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj Nález ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15C 410/2009 a pod.).

Taktiež pokiaľ ide o samotné splnenie podmienok dohodnutých pre vznik nároku na zmluvnú pokutu v prejednávanej veci a podmienky, že: „... dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku...“, súd dodáva, že podľa všeobecných podmienok k vypojeniu SIM karty žalovaného podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po odstúpení „podniku“ od zmluvy o pripojení. V prejednávanej veci zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní nevyplýva záver, že by „podnik“ od zmluvy o pripojení odstúpil.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25 % a 9 % ročne tak, ako ho špecifikovala petitom žaloby. Súd žalobkyni priznal úroky z omeškania vo výške 9% ročne iba zo súm zodpovedajúcich výške priznanej istiny, tzn. 475,65 eur, vychádzajúc zo splatnosti nezaplatených faktúr. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne príslušenstva zamietol.

O náhrade trov tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného predstavuje 71 % : 29 % (475,65 eur : 199 eur). Žalobkyňa po odpočítaní jej neúspechu má preto právo na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 42 %.

Zástupca žalobkyne si žalobou uplatnil nárok na náhradu súdneho poplatku zaplateného za žalobu vo výške 40 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 2 úkonov právnej služby po 51,45 eur, 2 x režijný paušál po 7,81 eur, spolu s 20% DPH 142,22 eur.

Súd žalobkyni priznal pomernú náhradu súdneho poplatku vo výške 16,80 eur (42 % zo 40 eur) a pomernú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 59,70 eur (42 % zo 142,22 eur). Pri trovách právneho zastúpenia súd podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) vychádzal z 2 úkonov právnej služby (prevzatie veci, podanie žaloby) pri hodnote jedného úkonu 51,45 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky), 2 x režijný paušál po 7,81 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 20 % DPH.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občiansky súdny poriadok) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).